

Литература:

1. Гальскова Н.Д., Гез Н.И. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и дидактика. – М.: Просвещение, 2007. – 220 с.
2. Зимняя И.А. Психология обучения иностранному языку в школе. - М.: Просвещение, 1991. – 229 с.
3. Кутейников А. Н. Психологические факторы обучаемости студентов иностранному языку в неязыковом вузе. – СПб.: Санкт-Петербург. гос. ун-т, 2002. – 154 с.
4. Карл Рэнсом Роджерс. Гуманистическая психология. Теория и практика. - М: Из-во «МОДЭК», «НОУ ВПО Московский психолого-социальный университет», 2013 — 456 с.

До питання про організацію навчального процесу іноземних студентів-нефілологів 1 курсу

Клочко Т.В., Косьміна В.Ю., Левицька Л.Г.

Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна

м. Харків, Україна

e-mail: movnapid@univer.kharkov.ua

У зв'язку з тим, що кількість іноземних студентів-нефілологів, які навчаються на 1 курсі в Харківському національному університеті імені В.Н.Каразіна, щороку збільшується, актуальним є питання організації навчального процесу цієї категорії студентів.

До питання організації навчального матеріалу під час роботи з іноземними студентами зверталось багато українських і закордонних дослідників, наприклад, Рибаченко Л.І., Хаткова Л.В., Яхнюк Т.О. та інші.

Не можна не погодитись з думкою Китайгородської Г.А. [3] про те, що «традиційна методика викладання іноземної мови передбачає вивчення правил граматики з подальшим механічним тренуванням їх під час застосування на практичному матеріалі. Як наслідок такої методики студенти ні на другому, ні на третьому році навчання не можуть спілкуватися, хоча знають граматику й уміють писати».

У кожної людини є певне розуміння, уявлення про той предмет, що обговорюється в будь-якій навчальній аудиторії (усі студенти навчалися у школі, вивчали фізику, хімію, біологію та інші предмети). Із цими уявленнями надалі відбувається певна робота. Студент навчається самостійно здобувати додаткові знання, виробляє прагнення оновлювати їх протягом усього життя.

Завдання навчального процесу полягає в тому, щоб із первинними знаннями, наявними у досвіді людини, відбувалася безперервна робота.

Загальновідомим є той факт, що кожні 15 хвилин увага слухачів в аудиторії послаблюється. А потім через 2-3 хвилини знову підвищується.

Британський дослідник Г.Фредерік пропонує кілька способів зробити заняття активною формою навчання для студентів. Як найпростіший спосіб він рекомендує через кожні 15 хвилин пропонувати студентам протягом 2-3 хвилин обговорити зміст теми, що вивчається останні 15 хвилин. Через наступні 15 хвилин – запропонувати студентам помінятися зошитами і прочитати написане. Таку роботу слід проводити з початку 1 семестру. У другому семестрі, коли значно збільшується обсяг матеріалу з фахової мови, робота продовжується.

Тоді виникає можливість для викладача і для студентів вступити в комунікацію один з одним і з'ясувати, чому студенти зробили ті чи інші помилки. Це гарний приклад реалізації стратегії інтерактивного навчання.

Для вибору методу роботи в аудиторії важливою є особливість способів комунікації викладача з оточенням.

Організація спілкування на занятті вимагає від викладача використання прийому, коли відповідь, повідомлення або репліка одного студента передається іншим студентам і вони мають визначити своє ставлення до висловленого, підтримати й розвинути діалог. Викладач звертається до студентів із питаннями: А як ви думаєте? Як ви вважаєте? Що б ви зробили в такій ситуації? Як ви до цього ставитеся? Одиницею організації навчального матеріалу й навчальної діяльності є ситуація взаємодії.

Протягом уроку викладач застосовує відомі засоби навчання з розробкою нових дидактичних матеріалів до них (наприклад, нова інтерактивна наочна організація навчального матеріалу).

«Важливо пам'ятати, що жоден граматичний матеріал не можна «пройти». Він існує завжди, до останнього дня занять у колі уваги викладача, який залучає будь-яке граматичне явище до вправ різного рівня. Часом

викладач прагне відпрацювати яке-небудь граматичне явище так, щоб «від зубів відскакувало», перш ніж перейде до іншого явища. Це помилковий шлях».

[3] Так уважає Г.О.Китайгородська. З її думкою не можна не погодитися. Кожна національна група студентів має особливості у сприйнятті й використанні навчального матеріалу, а це повинне неодмінно враховуватися під час організації навчального матеріалу і навчального процесу .

Література:

1. Белич В.В. Авторское право педагога-исследователя. Сов. педагогіка.– 1991.– №1.
2. Латышева Т. Английский язык. Интенсивный курс для начинающих. М., Высшая школа. Научно-образовательный центр «Школа Китайгородской». М., 2000. –192 с.
3. Университет как центр культуропорождающего образования. Коллектив авторов . БГУ, 2004.
4. Университетское образование от эффективного преподавания к эффективному учению. Сб. реф. ст. по дидактике высшей школы. Белорусский государственный университет. Центр проблем развития образования. –Минск, 2001.
5. Источник: <http://censor.net.ua/n244395>

Новые условия педагогической реальности

Кулько Е.И.

Белорусская государственная сельскохозяйственная академия

г. Горки, Республика Беларусь

e-mail: Kulko1612@yandex.ru

Проблема удовлетворения потребностей общества в высококвалифицированных специалистах в настоящий момент очень актуальна. Высокие темпы развития экономики, стремительно меняющиеся требования к компетенциям выпускника вуза, большой объем информации, необходимой для усвоения к концу обучения реально демонстрируют недостаточность лишь теоретического материала, который студент получает на лекции и воспроизводит на семинарских занятиях. Преподаватели высшей школы указывают на то, что недостаточно привить выпускнику набор теоретических знаний, гораздо важнее научить его применять полученные знания в реальных практических ситуациях. В современном обществе человек зачастую не останавливается на получении одного высшего образования и стремится постоянно повышать свой уровень профессионального мастерства,